

Karanlık Kuyularda Yanan Işık

– fuatturker · 09 Temmuz 2012

Karanlıklarımız anne karnında başlar. Sonrasında eğitim mekanı olan dünyada, kimi zaman Yusuf gibi karanlık kuyularda, kimi zaman Yunus gibi balığın karanlık karnında; ancak hep Allah'ın koruması altında sürer hayatımız. Her türlü tehlikelerden kullarını selamete çıkaran Allah, günü geldiğinde anne karnından çıkardığı gibi, zifri karanlıklardaki kulunu aydınlıklara çıkarır.

Dipsiz karanlık kuyular, insanın imtihan mekanı. Nasıl kurtulunur karanlık kuyulardan?.. Bunun için Allah'a halisane teslim olmalı ve zorlukla imtihan edilirken sabır göstermeli. Yaşanan tüm sıkıntıların sonu gelir. İnsan, Allah'ın kendisi için belirlediği, hayır ve hikmet üzere yarattığı her olayda Rabb'ini görmeli, O'nun için sabretmeli, umutvar olarak yardım dilemeli.

Yaşanan her musibet geçicidir, sonludur. Kulu aciz ve çaresiz kaldığında, güç yetiremediğinde, Allah yardımıyla yanındadır. O, kuluna şahdamarından yakındır ve yardım edenlerin en hayırlısıdır. O, insanın içinde gizlediklerini bilen, Kendisine yalvaranların isteklerini veren, dualarına icabet edendir.

Rabb'imizle bağımız her an diri olmalı; kopmamalı sarsılmamalı. O'nunla aramızdaki yakın ve kesintisiz bağlantı, karanlık girdaplarda boğulmaktan korur bizi. O'nu zikretmediğimiz, O'ndan uzak olduğumuz an zayıf düşeriz. Hz. Yunus (as), balığın karnında karanlıklar içindeydi ve eğer Allah'ı çokça anmasaydı, kıyamet gününe kadar orada kalacaktı. Ancak o sürekli Rabb'ini anmış, sonsuz merhamet sahibi olan ve kullarına hayır yolları açan Allah'ın yardımıyla aydınlığa kavuşmuştu.

Milyarlarca farklı insanın farklı beklentilerinin, farklı sorunlarının, başlarına gelen farklı musibetlerin çözümü tektir; Allah'a yönelmek, O'nu çok sevmek... İnsan bütün sevgisini Allah'a vermediğinde, Rabb'ini gücü yettiğince sevmediğinde kalp bunalır. Rabb'inin rızasını kazanma yolunda çektiği çileler, kalbi Allah aşkıyla dolu insanı inceltir, derinleştirir.

İmtihan yaşamak Allah'ın merhametindedir. Kendisini hatırlatmasıdır, bizi unutmadığının müjdesidir. Ve ne kadar zorluk isabet ederse, Allah'a o kadar yakınlaşır, imani açıdan olgunlaşırız. Yaşamımızda her şey kusursuz olmamalı. Bir şeyleri aşmalıyız ki, Allah'ın huzuruna temizlenmiş, arınmış olarak çıkabilelim. Üzerimize yağın her yağmurla daha da arınırız. Yağmasa, Rabb'imize aşkımızı ve sadakatimizi nasıl kanıtlayabiliriz?..

Allah'a karşı samimi olursak, O, vicdanımıza doğru yolları ilham eder. İşte o sesi dinleyip nefsanî tutkularımızdan kurtulduğumuzda, pırıl pırıl imana kavuşabiliriz. Katıksız imanı yaşadığımızda ise Hz. İbrahim (as) gibi, ateş dokunmayacaktır.

Yaşadığımız zorlukta kendimizi dipsiz bir kuyuda gibi çaresiz hissedip, çıkışa ulaşamadığımızda, karamsarlığa kapılmamalıyız. Şeytan, aydınlığı hiç göremeyeceğimiz yönünde karamsarlık telkini verse de, o ne olacağını bilemez, sadece fısıldar.

Unutmamalıyız ki, yaşadığımız olay ne denli zor da olsa, ardında mutlaka bir güzellik, bir hayır vardır. "Ayağın kırıldı diye üzülme. Allah sana belki kanat verecek. Kuyu dibinde kaldın diye kırılma, belki oradan bile bir kapı açılır" der Mevlana. Allah'a sığınıp, tam bir teslimiyetle teslim olduğumuzda karanlık kuyularda yanan ışık, karanlığı yarıp sabahı çıkaran Rabb'imizin lütfundandır.